

Infectieverpleegkundige Yvonne Veulings

'De diversiteit van de vragen maakt het werk zo leuk!'

In de rubriek *Vers bloed* komen beginnende verpleegkundigen Maatschappij & Gezondheid aan het woord. Ditmaal Yvonne Veulings (48) die in juni van dit jaar begonnen is op de afdeling infectieziektebestrijding van GGD Gelderland-Zuid. 'De coronapandemie heeft mijn beslissing om de overstap van TBC naar infectieziekten te maken, versneld.'

Tekst:
Marieke
Rijsbergen

Hoe ben je in het team infectieziekten terecht gekomen?

'Ik werkte al sinds 2006 bij de GGD en sinds 2013 in de TBC-bestrijding en heb infectieziekten altijd erg interessant gevonden. Omdat ik in Tiel bij een kleine GGD werkte, kwamen de verhalen over de infectieziekten me altijd snel ter ore. Zo was er bijvoorbeeld ooit een uitbraak van mazelen die opgeschaald moest worden. Ik was de eerste die haar vinger opstak. En bij de HPV-vaccinatie heb ik ook geholpen. Ik was al een tijdje aan het overwegen om de overstap te maken. Toen de coronapandemie uitbrak, ben ik er uit eigen beweging en vrij natuurlijk ingerold. En kon ik er uiteindelijk ook blijven.'

Word je goed ingewerkt in je nieuwe functie?

'Zeker. In de beginperiode heb ik vooral meegeluisterd hoe collega's hun werk doen. Inmiddels werk ik steeds meer zelfstandig. Er zijn vijftig meldingsplichtige infectieziekten in Nederland. Die worden bij ons telefonisch gemeld en worden via een bepaalde

'Ik krijg regelmatig burgers, maar ook huisartsen aan de telefoon met vragen'

methodiek en via een vast stappenplan, aangepakt. Je moet je vaak goed in de aangemelde ziekte verdiepen en secuur zijn om tot de beste aanpak te komen. Zo waren er infectieziekten waar ik nog nooit van gehoord had. Neem de infectieziekte tularemie die veroorzaakt wordt door een bacterie waarvan de bron onder andere knaagdieren zijn. Ik moet dus nog veel leren en opzoeken, maar dat vind ik heel erg leuk om te doen!'

Zit je de hele dag aan de telefoon?

'Vaak wel. Maar de diversiteit van de vragen, maakt het werk zo leuk. Naast de meldingsplichtige infectieziekten, krijg ik ook regelmatig burgers maar ook huisartsen aan de telefoon met vragen. Iemand die is gebeten door een aap op Bali bijvoorbeeld of door een hond hier in Nederland. Dan moet ik uitvragen hoe lang geleden hij of zij een tetanusinjectie heeft gehad en het risico op hondsdelheid inschatten. Als er risico op hondsdelheid is, moeten we direct allerlei acties in gang zetten. En huisartsen die niet precies weten of een infectieziekte gemeld moet worden of hoe ze die moeten behandelen. Daar denk ik dan samen met de arts Maatschappij & Gezondheid over mee en ga waar nodig, op zoek naar meer informatie. De laatste tijd komen er veel vragen over krentenbaard. Als er bijvoorbeeld clusters van twee of meer kinderen zijn op een kinderdagverblijf, dan wordt dat bij de GGD gemeld en geven wij adviezen om verdere verspreiding te voorkomen.'

Welke casus is je tot nu toe het meest bijgebleven?

'Er was een Syrisch gezin dat maar niet van scabiës af kwam. Ook na meerdere en verschillende behandelingen niet. Toen ben ik met een collega naar het gezin toe gegaan en hebben we met elkaar alle stappen wederom doorgenomen. De gezinsleden vonden het heel fijn dat er mensen van de GGD langskwamen en laagdrempelig hun hulp aanboden. Het gezin was ten einde raad. Nu hebben we ze weer los moeten laten en hopen we natuurlijk dat nu de ziekte echt uit het gezin verdwijnt.'

Speelt corona nog een grote rol in je werkzaamheden?

'Corona is een aparte afdeling van de GGD geworden. We hebben dagelijks contact met elkaar. Bij overstijgende en gecompliceerde zaken worden wij erbij betrokken.'

Bio

Naam: Yvonne Veulings

Werkt bij: GGD Gelderland-Zuid

Opleiding: HBO-V, Hogeschool Nijmegen

Is goed in? 'Ik kan goed luisteren. Zo was er een moeder van een kind dat uiteindelijk gevaccineerd moest worden tegen hondsdolheid. De moeder gaf me na afloop een groot compliment hoe duidelijk, rustig maar ook hoe goed ik doorvroeg. Die heb ik in mijn zak gestoken.'

Minder goed in? 'Ik vind het lastig dat ik soms moet zeggen dat ik iets niet weet en ik dus terug ga bellen. Helaas weet ik nog niet alle meldingsplichtige infectieziekten uit mijn hoofd. Dat voelt als een gebrek aan kennis, maar ik weet ook dat dit eigenlijk niet zo is. En toch vind ik het lastig.'

Wat heeft tot nu toe het meeste indruk op je gemaakt?

'Een kinderdagverblijf had heel veel last van diarree en braken bij de kinderen. Daar kwamen ze maar niet van af. Toen hebben ze contact met ons opgenomen. Ik ben met een deskundige infectiepreventie langsgeslagen en we hebben samen met hun gekeken hoe zij hun werk deden en waar ze verbeteringen konden aanbrengen. Bijvoorbeeld vaak je handen wassen na diverse handelingen, geen sieraden om doen, speelgoed regelmatig reinigen, handschoenen aan bij het verschonen van de luiers en aankleedkussens vaak schoonmaken. En ook

'Er zijn zoveel overeenkomsten in het werk van een TBC- en infectie-verpleegkundige, dat ik mogelijkheden zie om onze werkzaamheden meer te integreren'

welk goedgekeurde reinigingsmateriaal ze dan moeten gebruiken. Het kinderdagverblijf was erg blij hoe we meedachten. Ze hebben zich gedurende het gesprek geen enkele keer aangevallen gevoeld. Dan weet je dat je je werk goed hebt gedaan.'

Waar sta jij over vijf jaar?

'Ik werk dan nog steeds bij infectieziekten en weet dan heel veel meer dan nu, haha. En ik hoop dat er dan meer samenwerking is met TBC. Er zijn zoveel overeenkomsten in het werk van een TBC- en infectieziekte-verpleegkundige, dat ik mogelijkheden zie om onze werkzaamheden meer te integreren. Daar wil ik me voor inzetten en graag over meedenken. Leuk!'

Marieke Rijsbergen is hoofdredacteur van Tijdschrift M&G en freelance journalist